

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Martyrs

جانبازان

بهرام رحمانی
۲۵ اپریل ۲۰۱۶

سخنرانی بهرام رحمانی در مراسم یادمان و بزرگداشت رفیق تراب حق شناس هشتم اپریل ۲۰۱۶ - استکهلم

حضار محترم، من از طرف کمیته برگزاری این مراسم و خودم به همه شما خوش آمد می گویم. حضور گسترده شما در این جا نشان داد که رفیق تراب حق شناس، جایگاه خاصی در جامعه مان دارد. اما من در این جا قصد ندارم که درباره ابعاد چند وجهی تلاش های ارزنده و آموزنده و مبارزات چندین دهه رفیق تراب سخنرانی کنم. در نتیجه به طور کوتاه می خواهم بگویم:

رفیق تراب حق شناس در سن ۷۲ سالگی از میان ما رفت. رفیقی که تمام عمر خود را صرف مبارزه، مطالعه، تحقیق، ترجمه و سخنرانی در راه آزادی و جنبش کارگری سوسیالیستی کرد. طبیعی است که هر انسان رزمنده و پرکاری همچون رفیق تراب، نقاط ضعف و قوت خودش را دارد. اما هدف اصلی مبارزه ای که تراب آنرا همراهی می کرد رهائی انسان از ستم و سرکوب حکومت های سرمایه داری، به ویژه پایان دادن به استثمار انسان از انسان بود. من نمی خواهم صرفاً به مبارزات سیاسی کمونیستی و رهائی بخش تراب عزیزمان بپردازم. چون این وجه از زندگی وی، بیش از ویژگی های دیگرش در سایت های اینترنتی بی شماری، حتی هر چند ناقص و تحریف شده در نشریات ایران هم انعکاس یافته است.

تراب پیکارگر راه کمونیست، چندین ویژگی خاص دیگر هم داشت که کمتر چهره های سرشناس چپ و کمونیست جامعه ما، به آن ها می پردازند.

۱- تراب، همواره یک مبارز عاشق بود. عاشق زندگی و عاشق مبارزه و عاشق شریک زندگی اش رفیق پوران بازرگان.

بی‌تردید عشق به انسان امید و انرژی می‌دهد. طراوت و شادابی می‌بخشد.

تراب، مطلبی تحت عنوان «نامه‌ای عاشقانه به‌پوران بازرگان در هشتمین سالگرد درگذشت او» نوشته است. این نامه تراب، نسبتاً طولانی‌ست از این‌رو، متأسفانه قرائت همه این نامه جالب و زیبا و آموزنده در این‌جا امکان‌پذیر نیست. به‌همین دلیل من به‌گوشه‌هایی از این نامه اشاره می‌کنم.

«عشق من و تو آه»، این هم حکایتی‌ست»

رفیق تراب در این نامه می‌نویسد: «دو سال است که در چنین روزی نمی‌توانم به‌دیدارت بیایم. فکر کردم خوب است گوشه کوچکی از زندگی مشترک مبارزاتی و رفیقانه‌ای را که با تو داشته‌ام، برایت بنویسم. طی بیش از سی سال ما حتی بهانه‌ای برای اختلاف نداشتیم زیرا هدف‌های والایی که به‌آن‌ها باور داشتیم همه امور را تحت‌الشعاع قرار می‌داد. اگر دستاوردی در کار باشد بخش مهمی از آن مدیون توست.» در ادامه این نامه آمده است: «شاید با رفتن تو بود که بیماری من بروز کرد. حالا دوستانم هر چه چوب‌گیر می‌آورند، زیر بغل من می‌زنند تا مرا زنده نگه دارند و کاری را که تو گفته بودی حتماً انجام دهم، به‌پایان برم. از تکتکشان مهر و وفایشان ممنونم و داشتن چنین دوستانی را ادامه خوشبختی خودم در زندگی با تو می‌دانم.» در پایان نامه رفیق تراب تأکید دارد: «اجازه بده تا به‌این زودی‌ها پیش تو نیایم! وقتی بیایم که شرمنده تو نباشم. نامه را با شعری از علی‌عمو (علی محمد حق‌شناس) که او را خوب می‌شناسی به‌پایان می‌برم که چه زیبا جاودانگی را سروده و ستوده است:

«جاودانگی»

شعر دیگران سرودن است

خواب دیگران غنودن است

در خیال این و آن جاودانه بودن است.»

رود بر تو جاودانه خیال من.

این نامه تراب، در ۷ مارچ ۲۰۱۵، بر سر مزار پوران خوانده شد.

۲- نزد رفیق تراب زبان و فرهنگ و ادبیات اهمیت خاصی داشت. در حالی که بسیاری از کادرها و چهره‌های سرشناس جامعه ما، به‌این عرصه‌های مهم چندان اهمیت نداده و هنوز هم نمی‌دهند.

۳- ترجمه. اتفاقاً اکثریت به‌قریب کادرها و رهبران سیاسی جامعه ما چه چپ و چه راست، به‌ای چندان به‌عرصه ترجمه نمی‌دهند. البته این مسأله محدود به‌فعالان سیاسی نمی‌شود و بسیاری از نویسندگان نیز آثار یک دیگر را ترجمه نمی‌کنند. رفیق تراب به‌تنهایی و یا با همکاری رفقای چون حبیب‌ساعی ترجمه‌های ارزنده‌ای در زمینه فلسطین، مارکس، وضعیت زنان در اسلام و ترجمه شعرهایی از محمود درویش، شاعر بلندآوازه فلسطینی از خود به‌جا گذاشته است.

ترجمه‌هایی که هم از جنبه ادبی و هم از جنبه سیاسی و اجتماعی جایگاه ارزنده‌ای دارند.

رفیق تراب، در تمام عمر گران‌بهایش، همواره یار و یاور کارگران و مردم محروم جهان بود. به‌همین دلیل به‌علم رهائی بشر یعنی سوسیالیسم و کمونیسم به‌عنوان یک ایدئولوژی نگاه نمی‌کرد. همان‌طور که مارکس و انگلس

بینان‌گذاران این علم، در عرصه نظری و عملی نشان داده‌اند کمونیسم راه رهایی بشر به‌ویژه استثمار انسان از انسان است بنابراین تا روزی که ما در جهان نابرابر و غیرانسانی تحت حاکمیت سرمایه‌داری زندگی می‌کنیم کمونیسم علم رهایی ماست. به عبارت دیگر کمونیسم مانند هر علم دیگر، بالنده و شکوفاست و به تاریخ سپرده نمی‌شود. آن هم در جهانی که تمام مرتجعان جهان از گور تاریخ برخاسته و برای ما حکومت‌های نظامی، ناسیونالیستی، مذهبی و فاشیستی می‌سازند چرا برخی بر این تصورند که دیگر کمونیسم و تاریخ آن به پایان رسیده است؟! علمی که به‌طور صریح و شفاف خواهان لغو مردسالاری و پدرسالاری، بر خورداری همه زنان و مردان از حقوق برابر، لغو کار کودکان، لغو هرگونه سانسور و اختناق، لغو اعدام، لغو شکنجه و برچیده شدن همه زندان‌های سیاسی، آزادی کامل بیان و اندیشه، به رسمیت شناختن آزادی زبان مادری و هرگونه فعالیت فرهنگی و سیاسی اقلیت‌ها و مهتر از همه سازماندهی و حرکت جدی به سوی لغو کار مزدی با هدف برپایی یک جامعه نوین کمونیستی! تحقق همه این مطالبات و خواست‌های تاکتیکی و ستراتیژیکی، تنها از کانال و هدایت و رهبری جنبش کارگری کمونیستی و حاکمیت شوراها می‌گذرد. تمام اقشار جامعه با گرایش‌های مختلف در شوراها برای مسایل مشترک اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و انسانی، دور هم جمع می‌شوند تا برای برپایی جامعه‌ای که در آن، همه انسان‌ها بدون توجه به ملیت، جنسیت، باورهای سیاسی و مذهبی، صرفاً به‌مثابه شهروندان آزاد و برابر در همه عرصه‌های زندگی اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و فرهنگی خود مستقیماً تصمیم بگیرند و خودشان هم پیش ببرند. جامعه‌ای که هیچ انسانی بر انسان دیگر و هیچ زبانی بر زبان دیگر برتر نیست و همه برابرند. چنین جامعه‌ای، همواره به سوی رشد و پیشرفت و شکوفایی حرکت می‌کند. جامعه‌ای که بر خلاف جامعه بورژوازی همه قوانین و سیاست‌ها و برنامه‌های مربوط به شهروندان و کشور از پائین به بالاست و همه مسئولین نیز انتخابی هستند.

رفیق تراب در تمام عمر مفید خود، برای ساختن چنین جامعه‌ای مبارزه و تلاش کرد. به همین دلیل مرگ رفیق تراب با همه معضلات و مشکلات در تبعید، ضایعه بزرگی برای نیروهای چپ و کمونیست ایران و همه مدافعان جنبش کارگری از جمله مردم ستمدیده و آزاده فلسطین است. در واقع جامعه آزاده ما، یکی از مهم‌ترین چهره‌ها و شخصیت‌های کمونیست نیم قرن گذشته خود را از دست داد.

زنده نگه داشتن یاد رفیق تراب و مطالعه آثار گران بهائی که وی تدوین و یا ترجمه کرده است، برای پیکار کنونی و آینده جامعه‌مان بسیار ضروری و آموزنده است.

سادگی، متانت و فروتنی تراب حق‌شناس تا واپسین دم حیات خود، نمونه برجسته و شاخصی از خصوصیات کمونیستی و انسانی وی است که موجب قدر دانی از وی در میان نیروی جوان پیکارگر و انقلابی ایران نیز می‌باشد.

رفیق تراب حق‌شناس، در برابر انواع و اقسام فشارها، سختی‌ها، ناملايمات و حتی شکست‌ها، همواره سرافزار ایستاد و لحظه‌ای از پیکار به حق و عادلانه خود دست نکشید. راهش و یادش همیشه گرامی‌ست! خبلی ممنون از این که حوصله کردید و به سخنان من گوش دادید.